

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/354/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713219428
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713219428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783, právne zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom v Martine, D. X, proti odporcovi: N. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z., R. XXXX/XX, o zaplatenie 4.945,66 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/126/2014-128 zo dňa 28. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

V ostatnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu 4.812,12 eur spolu s riadnym úrokom ako aj úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku tohto rozsudku, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach 150,- eur, zročných vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku a pod hrozbou stratenia výhody splátok v prípade nezaplatenia zročnej splátky. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol a odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 725,60 eur do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ s odporcom uzatvoril niekoľko úverových zmlúv, a to úverovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.10.2012 vo výške 129,- eur, dňa 13.08.2012 poskytol odporcovi úver vo výške 2.661,- eur, dňa 25.09.2012 vo výške 429,- eur a dňa 13.10.2012 vo výške 179,- eur, a to vždy na nákup spotrebného tovaru. Pri prvej úverovej zmluve sa však nestotožnil s názorom navrhovateľa, že odporca je povinný uhradiť mu úrok z omeškania od 04.06.2014. Navrhovateľ porušil svoju notifikačnú povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), keď oznámenie o zosplatnení úveru bolo doručené odporcovi 18.06.2013, z čoho vyplýva, že notifikačná lehota uplynula 03.07.2013 a odporca mohol byť v omeškaní od 04.07.2013, a nie od 04.06.2013, preto vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. V prípade druhej úverovej zmluvy nepriznal nárok na uplatnené náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 19,19 eur, nakoľko navrhovateľ skutočný vznik a skutočnú výšku týchto nákladov nijakým spôsobom nepreukázal a nárok na ne nevyplýva ani z ustanovení predmetnej zmluvy. Riadny úrok bol priznaný z úverovej istiny 2.600,19 eur. Pokiaľ však ide o úrok z omeškania zo sumy 2.812,85 eur tak rovnako ako v predchádzajúcom prípade

dospel k presvedčeniu, že navrhovateľ nemá nárok na úrok z omeškania od 03.05.2013 nakoľko vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo odporcovi doručené dňa 04.06.2013 a notifikačná lehota potom uplynula v zmysle § 53 ods. 9 OZ dňa 19.06.2013 a odporca sa dostal do omeškania až dňom 20.06.2013. Rovnako v prípade tretej úverovej zmluvy je odporca v omeškani až od 19.04.2013, pretože oznámenie o zosplatnení úveru mu bolo doručené 03.04.2013 a notifikačná lehota uplynula dňa 18.04.2013. Tak isto v prípade štvrtej úverovej zmluvy na úrok z omeškania mu vznikol nárok odo dňa 19.04.2013, keď notifikačná lehota uplynula dňa 18.04.2013. Napokon konštatoval, že pokiaľ bol uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy 1.214,50 eur, titulom dlhu zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorým bol revolving poskytnutý odporcovi na základe úverovej zmluvy z 13.08.2012, táto zmluva nebola uzavretá platne. Revolvingový úver mal byť poskytnutý na základe časti druhej úverovej zmluvy uzavretej 13.08.2012, podľa ktorej výška úverového rámca mala predstavovať 5.000,- eur, aktuálna výška úverového rámca 600,- eur, výška mesačnej splátky minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, výška úrokovej sadzby bola stanovená na 28,68 % ročne ako fixná úroková sadzba, RPMN bola uvedená vo výške 45,94%. Táto časť bola formulovaná ako návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorý navrhovateľ akceptoval listom z 28.08.2012. Týmto listom súčasne odporcovi zaslal kreditnú kartu, určil maximálny úverový rámec 1.200,- eur pri mesačnej úrokovej miere 1,49 % mesačne a pri výške mesačnej splátky 48,- eur. Z akceptácie návrhu je zrejmé, že navrhovateľ sa potom odchyľil v údajoch od úverového rámca, výške splátky i výške úrokov od návrhu zmluvy zo dňa 13.08.2012. Z tohto dôvodu v zmysle § 44 ods. 2 OZ zo strany navrhovateľa ide o nový návrh zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý už písomne odporcom akceptovaný nebol. Preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ), absentovala obligatórna písomná dohoda, teda platná dohoda o výške splátok a výške úrokovej sadzby, z ktorého dôvodu považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu navrhovateľovi bola priznaná istina úveru 1.200,- eur a úrok z omeškania od 18.03.2013, keď notifikačná 15-dňová lehota uplynula dňa 17.03.2013. Keďže zmluva o revolvingovom úvere je považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, nevznikol mu nárok na požadovaný zmluvný úrok vo výške 17,88 %. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p., nakoľko neúspech navrhovateľa bol nepatrný.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku v časti zamietavého výroku podal odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil s názorom, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, keď poukázal na článok 1.3. predmetnej zmluvy, kde došlo k navýšeniu sumy úverového rámca, ktorý aj odporca vyčerpал. Z tohto dôvodu má za to, že súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, následkom čoho bolo nesprávne právne posúdenie veci. Podľa jeho názoru je rozsudok okresného súdu nepreskúmateľný, nakoľko vo svojom rozhodnutí presne neuviedol akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal, pričom súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, tzn. že závery, ku ktorým dospel, musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé. Z uvedeného dôvodu navrhoval rozsudok okresného súdu v zamietavej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako odvolací súd (§10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník, proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a v napadnutej časti rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav a skutkové okolnosti správne vyhodnotil. Krajský súd v tomto smere poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa plne stotožňuje a v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne aj odkazuje (§219 ods. 2 O.s.p.) a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti.

K odvolacej námietke navrhovateľa odvolací súd poukazuje na časť 2. bod 1.3. zmluvy o spotrebiteľskom úvere a revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.08.2012, v zmysle ktorého CETELEM je

oprávnený na základe priebežného vyhodnocovania bonity, platobnej disciplíny a potrieb klienta, jednostranne zvýšiť výšku aktuálneho úverového rámca, najviac však do výšky úverového rámca dohodnutého v základných podmienkach ZoRSÚ. O tejto zmene klienta písomne informuje. Pokiaľ o zmenu výšky aktuálneho úverového rámca požiada dlžník, je CETELEM oprávnený požiadať si od klienta údaje, ktoré pokladá v rámci úverového vzťahu za potrebné a prípadne požadovať aj ich doloženie. Ak dlžník prekročí výšku aktuálneho úverového rámca bez súhlasu CETELEMU, musí rozdiel bezodkladne vyrovnáť, a to aj bez výzvy CETELEMU. Z citovaného bodu konkrétnej zmluvy vyplýva, že navrhovateľ bol oprávnený jednostranne zvýšiť výšku aktuálneho úverového rámca. Ako však vyplýva z listu navrhovateľa z 28.08.2012 o akceptovaní návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, navrhovateľ okrem úverového rámca zmenil i mesačnú úrokovú mieru, ako aj výšku mesačnej splátky. V zmysle citovaného bodu zmluvy však na uvedené navrhovateľ nemal oprávnenie, a preto okresný súd správne konštatoval, že zmluva v zmysle ust. § 44 ods. 2 OZ nebola riadne uzavretá, z ktorého dôvodu je potrebné ju považovať za bezúčinnú a bezplatnú s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ.

Hoci navrhovateľ podal odvolanie voči celému výroku, ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý, vo svojom odvolaní neuviedol žiadne konkrétne námietky prečo považuje rozhodnutie okresného súdu za nesprávne v časti nepriznanie úrokov z omeškania, tak ako si ich uplatnil vo svojom žalobnom návrhu. Napriek tomu odvolací súd aj v tejto časti preskúmal rozhodnutie okresného súdu a stotožnil sa s jeho názorom, že navrhovateľ porušil pri každej jednotlivéj úverovej zmluve svoju notifikačnú povinnosť v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, v zmysle ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Explicitne je obsah požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyjadrený v § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, pričom (súd) dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva nielen z potreby účastníkov mať možnosť dozvedieť sa o dôvodoch a príčinách, pre ktoré súd rozhodol určitým spôsobom, ale aj z prípadnej potreby skutkovo a právne argumentovať proti vydanému rozhodnutiu súdu, v rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, pričom Ústavný súd SR v tejto súvislosti už vyslovil, že všeobecný súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi.

V preskúmvanej veci okresný súd dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov, výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávany prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za svojvoľné, nepreskúmateľné, naopak rozsudok vyčerpávajúcim spôsobom zodpovedal všetky právne relevantné otázky, ktoré súviseli s uplatneným nárokom. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné.

Nakoľko odvolacie dôvody navrhovateľa boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento potvrdil napadnutý zamietajúci výrok rozsudku ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej, závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním ani nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustné odvolanie.